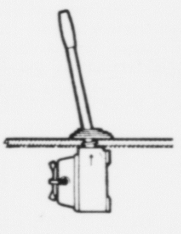


PIASTIMO

Hondlensi-pumpur



Handilavirkjó
Horn
postboks 1117
3800 Tórshavn

MYNT-VASK

Jónas
Broncksgøta 34

Opið: kl. 7—21
leygardag: 7—18

**Fylg við,
hvat hendir
— les
SOSIALIN**

KJARTAN
DALSGAARD

TRÖGGINGAR
UMBODS
SÍÐA

HOVDELSVEGUR 4
TLF 15222

IMAMMUT

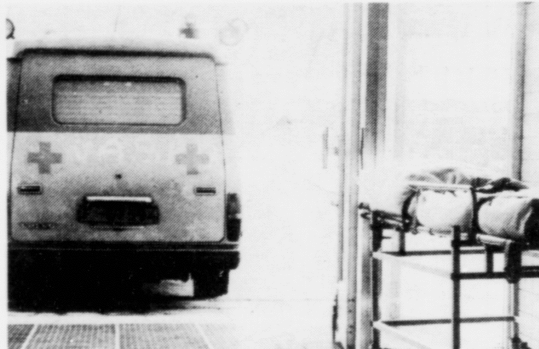


ÚLPURNAR

HOPO Tórshavn tlf. 14707
HOPO Klaksvík tlf. 56544

FØROYSK
FRAMLEIÐSLA

Pf. Sjóklæðnavirkið
Klaksvík



Hanna Lisberg greiðir í sjónarmiðnum frá, hvussu tað var at uppliva eina álvarsama ferðsluvánlukku, tá hon sjálv lá innlögð á Landssjúkrahúsinum. Hon leggur dent á, hvussu væl starvsfólkini eisini kláraðu ta psykisku síðuna

Ein góð heilsa man vera ein tann besta gáva, skaparin hevur givið okkum.

Undirritaða hevur verið signað við eini góðari heilsu — og tað takki eg skapara mípum fyri.

Nú vildi tað so til, at eitt lítið óhapp gjørdi, at eg kom at verða innlögð á landssjúkrahúsið í skundi seint á kvøldi. Tað skuldi í sær sjálvum ikki verið nakað at farið í bløðini við, men tað er kortini í samband við hesa innlegging, at eg feli trongd til at frambæra eina hjartaliga tøk — fyrst til teir lægrelumenn, sum vóru so hjálpsamir — og síðani til alt starvsfólk á landssjúkrahúsinum.

Tað vildi so til, at hetta hendir sama kvøld, sum tann syrgiliga ferðsluvánlukka hendi tann 20. mai inni í Eysturoynni, og sum kostaði eini gentu lívið.

Eingin uttanfyristandandi kann ímynda sær, hvat fer fram í sjúkrahúsinum í einum slíkum fari.

Tað er eitt ótal av starvsfólk, sum er tilkallað — har eru donorar og har eru avvarðandi.

Vanlukkan var av einum slíkum slag, at eingin í fyrstu atlogu dugur at meta um, hvussu álvarsamligar fylgjur kunnu standast av hesum.

Eg var sera hugtikin av at siggja, hvussu væl starvsfólkini — læknar - sjúkrasystur - portarar o.o. tóku sær av tí psykisku síðuni — t.v.s. hvussu róliga og hjartaliga tey tóku sær av teim avvarðandi — umframt teim skaddu fyrst og fremst.

Tað er ein ræðulig støða at vera komin í hjá foreldrum, tá børn teirra koma soleiðis fyrí, og tí ræður um, at tey eisini fáa allan tann stuðul og ugga, sum menniskju kunnu veita — og her haldi eg, at starvsfólkini vistu eitt fyrímyndarligt dømi.

Sjálvandi hevur undirritaða vitað fyrr um alt tað stóra arbeiðið, dag og dagliga fer fram á landssjúkrahúsinum, bæði sum avvarðandi og eisini sum lærari, sum hevur undirvíst sjúklingum gjøgnum nógv ár. Men hetta, at tú sjálf verður innlögð — verður vitni til slíkt, sum fór fram áðurnevnda kvøld — gevur eina heilt

Vit mugu sita NEI til meiningsleysa ferðsludeyðan

sjónarmið

Ídag

Hanna Lisberg, lærari



aðra mynd.

Eg veit, at tit øll vilja svara, at tit bert gjørdur tykkara skyldu; kortini eru tit bert menniskju, men vit onnur og kunnu gerast troytt, men tað sást ikki, hóast arbeiðið varð í dagavis við litlari og ongari hvíld.

Tit skulu hava eina hjartans tøk øll somul, og gevi Harrin tykkum styrki í tykkara arbeiði.

Síðani eit ynski og ein bøn til teirra, sum ráða fyrí borgum.

Gerið nakað munagott, so vit í framtíðini kunnu verða spard fyrí slíkar sorgarleikir. Samfelagið er so lítið, og tað ger okkum so ilt, hvørja ferð vit uppliva slíkt, tí nú eru vanlukurnar í ferðsluni so nógv, at tit mugu seta onkur tiltøk í verk, sum steðga hesum meiningsleysa.

Vit fáa í tølum at vita, hvussu nógv, ið eru deyð í ferðsluni, men vit vita ikki, hvussu nógv eru vordin avlamin, og hvussu stór orka, ið verður brúkt til hesi. Vit vóru fyrí einum 5 árum síðani í eini nevnd og kannaðu ymist í samband við endurbúgving.

A fysiurgisku deild á lands-

sjúkrahúsinum varð sagt okkum, at 60% av teirra arbeiðsorku varð brúkt til sjúklingar í samband við ferðsluskaðar. Hetta er óhugnaligt!

Fyrst og fremst hugsa vit um tað menniskjaliga, men vit koma ikki uttanum, at tað snýr seg um stórar peningaupphæddir.

Ráðið fyrí ferðslutrygd skal hava tøk fyrí tað stóra, týðningarmikla arbeiðið, ið har verður gjørt.

Nú mugu vit øll standa saman og siga nei til hetta meiningsleysa, at so nógv verða skadd og doyggja í ferðsluni.

Myndugleikarnir mugu seta tiltøk í verk, sum forða hesum.

I Onglandi siggja vit, at fólk, sum nýliga hava fingið koyrikort, hava eitt frimerki (4). Eg eri ikki vis í, um tey hava loyvi at koyra við somu ferð, sum onnur, men vist er tað, at tey skulu hava koyrt eitt hálvt ár, áðrenn hetta framerki verður tikið av bilinum.

Enn einaferð tøk fyrí øll somul á Landssjúkrahúsinum.

politisk
viðmerk-
ing

Arbeiðslagið hjá samgonguni tarnar framburði og dýrkar øll tiltøk

Skjótt kom til sjóndar, at sitandi samgonga hevði ógvuliga tungt við at arbeiða ella at fáa nakað av skafti. Øll máttu fáa ta fatan, at tað, sum alla tíðina lá aftan fyrí, var, hvør av samgonguflokkunum kundi fáa størsta vinningin burtur úr hvarjum máli, ið kom fram.

I tvey samfull ár sat lögmaður og býndi uppi yvir einum posa úti í Tinganesi. Niður í henda posa vóru øll málini slept, og síðan varð hesin posin »forseglaður« við einum spjaldri sum grein trettan varð skrivað á.

I posanum var nógv, bæði av einum og øðrum. Har lá ein sjónvarpstjóri, ein royndarsteð, sekunderberghol, stórar ferjur og mangt, mangt annað.

Tað er heilt týðuligt, at tann arbeiðsháttur, sum sitandi samgonga hevur nýtt, tarnar ómetaligt øllum framburði, og bert dýrkar øll tiltøk.

Hann, ið síðan kemur at kenna sviðan, er hin feroyski skattgjaldarin, og neyvan nakrantíð munnu feroingar hava fingið eina skattarokning, sum hevur verið so »ófor-skammað« sum hesa ferð.

Skattarokningin er ein borgarinn fyrí, at borgarliga samgongan ikki er før fyrí at stýra, soleiðis at eisini tey við vanligum og lágum inntøkum skulu hava møguleika fyrí at klára seg.

Allir skattgjaldarar hava fingið eina eyka skattarokning upp á 5% av øllum tí álikaða skattinum seinasta ár, sum so verður kravd inn við sjei gjøldum, sum so í veruleikanum geva eitt meirgjald uppá 7,1%. Hetta er tyngjandi fyrí mong, ið hava ov lítið framan undan.

Av og á hevur tað gjørt neyðugt at skriva út eykaskatt í hesum samfelag, eisini tá ið javnaðarmenn

hava sitið við ábyrgd. Hetta hevur verið, tá ið vinnan hevur verið í trongstöðu á ein ella annan hátt.

Javnaðarflokkurin vil altíð verða við at loysa tær kreppur, ið stinga seg upp í samfelagnum, og serstakliga innan fyrí vinnulivið. Eg hugsar, at hvørja ferð neyðugt hevur verið at skrivað út eykaskatt, so hevur týðiliga verið sagt frá, hvat peningurin skuldi brúkast til, men tað sigst einki um við hesi eykarokning.

Vanligt hevur eisini verið, at tá ið neyðugt var við eykaskatti, so varð hesin lagdur á tær høgu inntøkurnar.

Stutt framan undan seinasta lögtingsvali var fiskivinnan í trongstöðu. Alt var koyrt fast, so sum øll minnst.

Tá vóru vit noyðdir at fremja rættuliga umfatandi inntøkulógir fyrí at kunna stuðla vinnuna

munandi. Tá var tað soleiðis, at umframt aðrar inntøkulógir, so var eykaskattur lagdur á tær høgu inntøkurnar fyrí at tær lægri ikki skuldu verða so hart raktar.

Hesaferð fáa allir skattgjaldarar eina eykarokning. Tær lágu pensionista lønirnar fáa somu prosentir lögð oma á tey fyrstu sjei gjøldini sum tær lønir, ið framan undan eru í hægara lagi.

Stundum verður hildið fram, at Javnaðarflokkurin er imóti privatu vinnuni. Soleiðis verður »agiterað« av teimum borgarligu kreftunum í hesum samfelag, og tykist hetta at eydnast avbæra væl fyrí teir at fáa málað tað soleiðis upp fyrí fólk, at Javnaðarflokkurin vil koma alt tað privata fyrítakssemið. Hetta er sjálvandi mæn.

Um mint verður aftur á, so hava vit fyrr havt eitt borgarligt stýri í hesum

samfelag, samansett av teimum somu. Tey, ið noyð vóru at vinna við hondum sínum í teimum døgum — antin tað var á sjógvri ella á landi — hava ikki bara gott at minnst aftur á. Ilt var at fáa nakað fyrí hendurnar í hesum landi tá. Tí mátti leitast burtur í onnur lond við fremmandum skipum, ella í eina hvørja vinnu á landi.

Hetta broyttist við stjørnskiðið, tá Javnaðarflokkurin gjørdist tann leiðandi.

Javnaðarflokkurin hevur gingið undan við útbýggingini av samfelagnum, og ikki minst av vinnulivinum. Javnaðarflokkurin hevur verið við at skapt tær lógir, sum góvu vinnulivinum møguleikar at trivnast, eisini tí privata, hetta munnu flestu vinnulivsmenn ásanna í dag.

Jørgen Thomsen